

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

REZOLUCJA RADY

z dnia 3 czerwca 2010 r.

w sprawie zaktualizowanego podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego

(2010/C 165/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel między innymi zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości przez prowadzenie wspólnych działań państw członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej *mutatis mutandis* w powiązaniu z innymi rodzajami współpracy międzynarodowej zgodnie z tytułem V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (2) W dniu 21 czerwca 1999 r. Rada przyjęła rezolucję w sprawie podręcznika w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej⁽¹⁾.
- (3) Rezolucja ta została zastąpiona rezolucją Rady z dnia 6 grudnia 2001 r., a następnie rezolucją Rady z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie podręcznika zaleceń w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego⁽²⁾.
- (4) W niniejszej rezolucji występuje się z sugestią, aby w świetle niedawnych doświadczeń zaproponować wprowadzenie zmian do podręcznika.
- (5) Z uwagi na doświadczenia z ostatnich lat, zdobyte np. podczas mistrzostw świata w 2006 r. i mistrzostw

Europy w 2008 r. oraz specjalistyczną ocenę, której przedmiotem była międzynarodowa współpraca policyjna w trakcie tych turniejów, a także generalnie przez wzgląd na szeroką współpracę policyjną podczas meczów międzynarodowych i klubowych rozgrywanych w Europie oraz na porównywalny rozwój wypadków i doświadczenia w zakresie innych międzynarodowych imprez sportowych, podręcznik załączony do wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 4 grudnia 2006 r. zmieniono i zaktualizowano.

- (6) Zmiany zawarte w załączonym zaktualizowanym podręczniku pozostają bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów prawa krajowego, a zwłaszcza dla podziału kompetencji między różne władze i służby w poszczególnych państwach członkowskich, a także dla wykonywania przez Komisję uprawnień wynikających z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ REZOLUCJĘ:

- (1) Rada zwraca się do państw członkowskich, by nadal zacieśniały współpracę policyjną w odniesieniu do meczów piłki nożnej (a w stosownych wypadkach do innych imprez sportowych) o charakterze międzynarodowym.
- (2) W tym celu w załączonym zaktualizowanym podręczniku zawarto przykłady zdecydowanie zalecanych metod pracy, które powinny być dostępne policji.
- (3) Niniejsza rezolucja zastępuje rezolucję Rady z dnia 4 grudnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 196 z 13.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 322 z 29.12.2006, s. 1–39.

ZAŁĄCZNIK

Podręcznik z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiegoRozdział Spis treści**Wprowadzenie – Podstawowe zasady**

1. Zarządzanie informacjami przez policję
2. Przygotowania policji do imprezy sportowej
3. Współpraca sił policyjnych podczas imprezy sportowej
4. Współpraca policji z organizatorem
5. Współpraca policji z organami sądowymi i organami ścigania
6. Współpraca policji z kibicami
7. Strategia komunikacyjna i medialna
8. Spotkania unijnych ekspertów z dziedziny piłki nożnej
9. Wykaz odnośnych dokumentów dotyczących ochrony i bezpieczeństwa meczów piłki nożnej

Dodatki

1. Dynamiczna ocena ryzyka i zarządzanie tłumem
2. Termin realizacji zamówień dotyczących produktów i usług Europolu
3. Specyfikacje policyjnych kamizelek identyfikacyjnych oraz przykłady takich kamizelek
4. Kategorie kibiców piłki nożnej

WPROWADZENIE: PODSTAWOWE ZASADY

Niniejszy dokument ma służyć zwiększeniu ochrony i bezpieczeństwa podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, a w szczególności zmaksymalizowaniu skuteczności międzynarodowej współpracy policyjnej.

W razie konieczności może mieć on także zastosowanie do innych międzynarodowych imprez sportowych.

Nie narusza on istniejących przepisów krajowych, a zwłaszcza kompetencji i obowiązków różnych podmiotów z poszczególnych państw członkowskich.

Niniejszy dokument koncentruje się przede wszystkim na międzynarodowej współpracy policyjnej, jednak ze względu na to, że obsługa meczów piłki nożnej (i innych imprez sportowych) odbywa się z udziałem wielu podmiotów, znalazły się w nim również odniesienia do współdziałania policji z innymi kluczowymi partnerami, np. organizatorami imprez.

Międzynarodowa współpraca policyjna i operacje zabezpieczania meczów piłki nożnej muszą opierać się na zasadach legalności i proporcjonalności. Przykłady dobrych rozwiązań omówiono w dodatku 1.

Za zapewnienie ochrony i bezpieczeństwa podczas imprezy odpowiada właściwy organ w państwie członkowskim organizującym tę imprezę, a organy państw uczestniczących, państw sąsiednich oraz państw tranzytu zobowiązane są do udzielania pomocy, gdy okaże się ona konieczna.

Niniejszy dokument należy szeroko rozpowszechnić i stosować we wszystkich państwach członkowskich i w innych państwach europejskich, a także poza nimi; ma to służyć zminimalizowaniu zagrożeń dla bezpieczeństwa i ochrony oraz zapewnieniu skutecznej międzynarodowej współpracy policyjnej.

ROZDZIAŁ 1**Zarządzanie informacjami przez policję**

SEKCJA 1

Pewne kryteria, które należy spełniać w odniesieniu do zarządzania informacjami

I. WPROWADZENIE

Przeprowadzana w odpowiednim czasie wymiana dokładnych informacji ma kluczowe znaczenie dla zwiększania ochrony i bezpieczeństwa oraz dla zapobiegania aktom przemocy i zakłóceniom porządku przy okazji meczów piłki nożnej.

Zgodnie z decyzją Rady 2002/348/WSiSW każde państwo członkowskie musi ustanowić narodowy punkt informacyjny dla piłki nożnej (punkt NFIP) działający jako centralny i jedyny punkt kontaktowy służący do wymiany odpowiednich informacji na potrzeby meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym oraz do rozwijania międzynarodowej współpracy policyjnej w zakresie meczów piłki nożnej.

Jeżeli policja państwa organizującego pozostaje w bezpośrednim kontakcie z policją oddelegowaną, wszystkie wymieniane informacje przekazywane są jednocześnie odnośnym punktem NFIP. Taki bezpośredni kontakt nie narusza głównej roli punktu NFIP w zapewnianiu jakości informacji i szerszym rozpowszechnianiu informacji wśród innych odnośnych partnerów i organów.

Relacje między punktem NFIP a właściwymi organami krajowymi podlegają stosownym przepisom prawa krajowego.

Zgodnie z decyzją Rady 2002/348/WSiSW każde państwo członkowskie dba o to, by:

- punkt NFIP był w stanie w sposób skuteczny i zadowalający realizować swoje zadania;
- punkt NFIP dysponował niezbędnym zapleczem technicznym umożliwiającym mu wypełnienie zadań w sposób skuteczny i szybki;
- personel punktu NFIP był przeszkolony i wyposażony, dzięki czemu stanowiłby krajowe źródło fachowej wiedzy o zabezpieczeniu meczów piłki nożnej i związanych z tym kwestiach ochrony i bezpieczeństwa.

Punkty NFIP działają na zasadzie równoważności.

II. ZADANIA O CHARAKTERZE MIĘDZYNARODOWYM

Punkt NFIP wspiera właściwe organy krajowe. Po dokonaniu analizy i oceny informacji i na ich podstawie do właściwych organów krajowych zostaną skierowane niezbędne propozycje lub zalecenia wspierające wypracowanie strategii odnoszącej się do zagadnień związanych z piłką nożną, która to strategia obejmuje wiele podmiotów.

Punkt NFIP udziela lokalnej policji wsparcia w odniesieniu do krajowych lub międzynarodowych meczów piłki nożnej.

Każdy punkt NFIP dysponuje uaktualnioną analizą ryzyka⁽¹⁾ dotyczącą klubów i drużyny narodowej danego kraju, z której to analizy mogłyby korzystać punkty NFIP innych państw. Analizę ryzyka udostępnia się innym punktom NFIP zasadniczo za pomocą formularzy dostępnych na portalu internetowym (www.nfip.eu)⁽²⁾.

Każdy punkt NFIP ma dostęp do odpowiednich krajowych baz danych policji. Wymiana informacji o osobach podlega stosownym przepisom prawa krajowego i międzynarodowego, w szczególności decyzji Rady w sprawie konwencji z Prüm⁽³⁾ lub umowom dwu- lub wielostronnym.

Punkt NFIP zapewnia objęcie wszystkich informacji kontrolą jakości ich treści.

⁽¹⁾ Analiza ryzyka obejmuje opracowanie profilu kibiców drużyny narodowej i krajowych klubów; dotyczy ona grup stwarzających ryzyko, ich stosunku do pozostałych kibiców w kraju i za granicą, w tym do grup miejscowej ludności, a także okoliczności, które wpływają na wzrost potencjalnego ryzyka (w tym kontaktów z policją i służbami porządkowymi).

⁽²⁾ Internetowy portal punktów NFIP jest dobrze zabezpieczony i mogą z niego korzystać wyłącznie te punkty; zawiera on informacje dotyczące międzynarodowych meczów piłki nożnej (np. przegląd klubów, sprawozdania sporządzane przed meczami i po ich zakończeniu).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1).

W stosownych przypadkach punkt NFIP może rozszerzyć tę wymianę informacji na inne agencje dbające o ochronę i bezpieczeństwo.

Wymiana informacji odbywa się przy wykorzystaniu odpowiednich formularzy dostępnych na portalu internetowym punktów NFIP.

III. WYMIANA INFORMACJI POLICYJNYCH

1. Rodzaje informacji

Można wyróżnić informacje ogólne i informacje o osobach. Termin „impresa” oznacza konkretny mecz lub turniej piłki nożnej we wszystkich aspektach.

a) Informacje ogólne

Informacje ogólne można podzielić na trzy kategorie:

- informacje strategiczne: informacje dotyczące wszelkich aspektów danej imprezy, ze szczególnym naciskiem na ewentualne związane z nią zagrożenia dla ochrony i bezpieczeństwa;
- informacje operacyjne: informacje, które umożliwiają przeprowadzenie analizy wszelkiego potencjalnego ryzyka związanej z daną imprezą;
- informacje taktyczne: informacje, które umożliwiają osobie odpowiedzialnej za działania operacyjne właściwą reakcję na problemy związane z ochroną i bezpieczeństwem podczas imprezy.

b) Informacje o osobach

W tym kontekście informacje o osobach to informacje dotyczące osób, które uznano za zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego w związku z daną imprezą. Mogą to być informacje o osobach, które w przeszłości powodowały akty przemocy i zakłócenia porządku przy okazji meczów piłki nożnej.

2. Porządek chronologiczny wymiany informacji

Można wyróżnić trzy fazy: przed imprezą, w jej trakcie i po jej zakończeniu. Te trzy fazy nie zawsze muszą mieć wyraźne granice.

a) Zadania punktu NFIP państwa organizującego

1. Przed imprezą

Na szczeblu strategicznym, zapotrzebowanie na informacje przekazywane jest punktom NFIP państwa udzielającego / państw udzielających wsparcia. Takie zapotrzebowanie obejmuje:

- analizę ryzyka dotyczącą kibiców drużyny gości
- inne istotne informacje dotyczące ochrony i bezpieczeństwa imprezy, np. szczegóły przejazdu kibiców, zagrożenia o charakterze politycznym lub inne zagrożenia

Punkt NFIP państwa organizującego dostarcza informacji na temat stosownych przepisów prawa oraz polityki władz (np. polityki alkoholowej), informacje dotyczące organizacji imprezy i najważniejszych członków personelu odpowiedzialnego za ochronę i bezpieczeństwo.

Wszystkie istotne informacje udostępnia się innym zainteresowanym punktom NFIP i zamieszcza na portalu internetowym NFIP za pomocą odpowiednich formularzy.

Na szczeblu operacyjnym od punktu NFIP państwa udzielającego / państw udzielających wsparcia wymaga się dostarczania w odpowiednim czasie dokładnych informacji o przemieszczaniu się zwykłych kibiców oraz kibiców stwarzających zagrożenie, o uczestniczącej drużynie (w przypadku zagrożenia) i sprzedaży biletów, a także wszelkich innych istotnych informacji.

Punkt NFIP państwa organizującego dostarcza informacji punktowi NFIP państwa udzielającego (państw udzielających) wsparcia, w szczególności informacji mających związek z włączeniem oddelegowanego oddziału policji w operację zabezpieczenia prowadzoną przez państwo organizujące oraz informacji dla przyjezdnych kibiców, itd.

2. W trakcie imprezy

Na szczeblu operacyjnym punkt NFIP państwa organizującego może się zwrócić o potwierdzenie dostarczonych informacji, w tym o uaktualnioną analizę ryzyka. Wniosek i odpowiedź na niego należy przekazać za pośrednictwem systemu oficerów łącznikowych, o ile taki ustanowiono.

Na szczeblu taktycznym punkt NFIP państwa organizującego przekazuje informację zwrotną na temat dokładności dostarczonych informacji.

Informacje ogólne dotyczące powrotu kibiców, w tym kibiców wydalonych lub tych, którym odmówiono wjazdu, dostarcza się także punktom NFIP państw pochodzenia kibiców oraz państw tranzytu.

3. Po zakończeniu imprezy

Punkt NFIP państwa organizującego dostarcza (za pomocą odpowiednich formularzy dostępnych na portalu internetowym NFIP) punktom NFIP udzielającym wsparcia następujących informacji:

- informacji dotyczących zachowania kibiców; informacje te służą uaktualnieniu analizy ryzyka przez punkt NFIP państwa, z którego pochodzi reprezentacja lub klub, którym kibice ci kibicują, lub punkt NFIP państwa, w którym kibice ci mieszkają;
- informacji dotyczących opisu wszelkich incydentów. Wymiana informacji na temat aresztowań lub sankcji odbywa się zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym;
- informacji na temat przydatności operacyjnej dostarczonych przez te punkty informacji oraz przydatności operacyjnej wsparcia udzielonego przez oddelegowany oddział (oddelegowane oddziały) policji (zob. rozdział 2).

b) Zadania punktu NFIP państwa udzielającego / państw udzielających wsparcia

1. Przed imprezą

Punkt NFIP państwa udzielającego / państw udzielających wsparcia odpowiada na wnioski o informacje otrzymane od punktu NFIP państwa organizującego oraz z własnej inicjatywy dostarcza wszelkich istotnych informacji wszystkim innym zainteresowanym punktom NFIP.

2. W trakcie imprezy

Dostarczone informacje są aktualizowane, a przemieszczanie się i pobyt kibiców – monitorowane. Punktowi NFIP państwa organizującego oraz innym odnośnym punktom NFIP dostarcza się użytecznych informacji dotyczących związanych z daną imprezą incydentów, do których doszło podczas meczów lub turniejów zorganizowanych w państwie pochodzenia kibiców.

3. Po zakończeniu imprezy

Na podstawie informacji dostarczonych przez punkt NFIP państwa organizującego oraz oddelegowany oddział policji aktualizuje się analizę ryzyka (zob. rozdział 2).

Wymianę informacji oraz działania oddelegowanego oddziału policji poddaje się ocenie.

SEKCJA 2

Dodatkowe wskazówki dotyczące zadań NFIP

Na szczeblu krajowym punkt NFIP koordynuje wymianę informacji dotyczących meczów piłki nożnej oraz w stosownych przypadkach koordynuje i organizuje szkolenie i pracę funkcjonariuszy wywiadu lub funkcjonariuszy prowadzących monitoring kibiców.

Punkty NFIP stanowią kanał wymiany informacji z państwami spoza UE. Państwa, w których nie ma punktu NFIP, należy poprosić o wskazanie jednego centralnego punktu kontaktowego. Jego dane kontaktowe należy przekazać pozostałym punktom NFIP oraz zamieścić na portalu internetowym NFIP.

Na szczeblu krajowym punkt NFIP działa jako ośrodek wiedzy. Oprócz policji, także urzędnicy i naukowcy mogliby wносить wkład w pełnioną przez punkt NFIP rolę ośrodka wiedzy.

Punkt NFIP może zawrzeć ze stroną trzecią formalną umowę dwustronną dotyczącą wymiany pewnych informacji, zgodnie z prawem krajowym. Informacji tych nie udostępnia się dalej bez zgody wytwórcy.

W przypadku turniejów punkt NFIP państwa organizującego komunikuje się – za pośrednictwem wyznaczonego krajowego oficera łącznikowego, jeżeli taki istnieje – z punktem NFIP państwa udzielającego / państw udzielających wsparcia.

W przypadku pojedynczych meczów punkt NFIP państwa organizującego komunikuje się – za pośrednictwem wyznaczonego krajowego oficera łącznikowego lub krajowego koordynatora działań – z punktem NFIP państwa udzielającego / państw udzielających wsparcia.

W kwestiach takich, jak zwalczanie terroryzmu oraz poważna i zorganizowana przestępczość punkt NFIP państwa organizującego lub właściwa policja komunikują się za pośrednictwem istniejącej sieci lub wyznaczonego w tym celu wyspecjalizowanego oficera łącznikowego.

Zgodnie ze swoim mandatem prawnym Europol może odgrywać istotną rolę we wspieraniu właściwych organów państw organizujących ważniejsze międzynarodowe turnieje piłkarskie przez dostarczanie na odpowiedni wniosek istotnych informacji i analiz oraz ogólnych ocen zagrożenia dotyczących poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz terroryzmu. Oficer łącznikowy Europolu (ELO) może być także obecny na miejscu podczas imprezy ⁽¹⁾, aby ułatwić wymianę informacji.

W przypadku gdy istnieje lokalne centrum informacji o piłce nożnej, współpracuje ono z punktem NFIP. Lokalne centrum informacji i punkt NFIP dostarczają sobie nawzajem aktualnych informacji. Ten przepływ informacji powinien uwzględniać informacje dostarczone przez oddelegowany oddział policji.

ROZDZIAŁ 2

Przygotowania policji do imprezy sportowej

Oddelegowane oddziały policji

Kompleksowa wymiana informacji odbywająca się zgodnie z zasadami zawartymi w rozdziale 1 niniejszego podręcznika będzie stanowić wsparcie dla sprawnych przygotowań policji państwa organizującego.

Punkt NFIP państwa organizującego w ścisłym porozumieniu z policją tego państwa powinien zaprosić państwa, które mogą wnieść wartość dodaną, do oddelegowania oddziału policji. Tę wartość dodaną należy rozważyć w świetle szeregu czynników, takich jak doświadczenie zawodowe w sterowaniu zachowaniem przyjezdnych kibiców – w tym kibiców stwarzających zagrożenie – oraz zdolność do dostarczenia policji państwa organizującego informacji służących zminimalizowaniu zagrożeń dla porządku publicznego.

Punkt NFIP państwa organizującego może również zaprosić policjantów, którzy pragną zdobyć doświadczenie jako członkowie oddelegowanego oddziału policji; dzięki temu w przyszłości będą oni mogli zapewniać wartość dodaną podczas meczów piłki nożnej obejmujących udział kibiców z ich kraju.

Zgodnie z decyzją Rady 2002/348/WSiSW w przypadku pojedynczych meczów międzynarodowych oficjalne zaproszenie dla oddelegowanego oddziału policji przekazuje się za pośrednictwem punktu NFIP państwa organizującego, któremu to punktowi dany oddział policji będzie udzielał porad. Ze względu na szczególne cele współpracy w zaproszeniu należy wskazać skład oddelegowanego oddziału oraz doprecyzować rolę i obowiązki członków oddziału. Należy w nim również określić planowany czas pobytu oddelegowanego oddziału policji w państwie organizującym.

W przypadku międzynarodowych turniejów i pojedynczych meczów (na prośbę NFIP) oficjalne zaproszenie dla oddelegowanego oddziału policji wystosowuje odpowiednie ministerstwo państwa organizującego, zgodnie ze wskazówkami punktu NFIP tego państwa, i może podlegać umowie międzyrządowej.

⁽¹⁾ Zob. dodatek 2 zawierający informacje na temat terminu realizacji zamówień dotyczących produktów i usług Europolu.

Jeżeli punkt NFIP państwa organizującego nie zaprosi oddelegowanego oddziału policji, punkt NFIP państwa wysyłającego może, jeśli uzna to za stosowne, wystąpić do tego pierwszego punktu NFIP z proaktywną propozycją wysłania oddelegowanego oddziału. W przypadku nieprzyjęcia tej propozycji przez punkt NFIP państwa organizującego, działania wszelkich funkcjonariuszy policji, którzy mimo wszystko tam się udadzą, są nieoficjalne i nie są objęte zakresem stosowania niniejszego podręcznika.

Szczegóły ustaleń na potrzeby pojedynczego meczu (np. co do uprawnień policji, wyposażenia, umundurowania, itd.) odnoszące się do oddelegowanego oddziału policji uzgadnia się w drodze negocjacji między odpowiednimi punktami NFIP przeprowadzonych po konsultacji z lokalną policją. W przypadku braku dwustronnej umowy międzyrządowej ustalenia muszą być zgodne z art. 17 decyzji Rady 2008/616/WSiSW⁽¹⁾ oraz ze stosownymi przepisami prawa krajowego.

Liczebność oddelegowanego oddziału nie może przekraczać liczebności zaakceptowanej przez punkt NFIP państwa organizującego; oddział musi stosować się do uzgodnień policji państwa organizującego odnoszących się do dowodzenia i kierowania. Jeżeli oddział ten działa w sposób nieprzewidziany w warunkach umowy, działania te uznaje się za wykraczające poza zakres stosowania niniejszego podręcznika oraz stosownych decyzji Rady UE i traktatów.

Szczegółowe zaproszenie do udzielenia wsparcia powinno zostać uzgodnione między zainteresowanymi punktami NFIP odpowiednio wcześniej przed turniejem lub pojedynczym meczem; zapewni to oddelegowanemu oddziałowi policji wystarczający czas na przygotowanie. Zaproszenie do udzielenia wsparcia należy zatem wystosować jak najszybciej po ogłoszeniu daty meczu.

W przypadku pojedynczych meczów międzynarodowych oddelegowany oddział policji będzie potrzebować na przygotowanie co najmniej trzech tygodni. Jeżeli data meczu ogłoszona zostaje z mniejszym wyprzedzeniem niż 3-tygodniowe (np. w końcowej fazie europejskich rozgrywek klubowych lub w związku z podwyższonym ryzykiem), zaproszenie należy przesłać natychmiast. W przypadku turniejów międzynarodowych przygotowanie oddelegowanego oddziału policji zajmuje co najmniej 16 tygodni.

Uzgodnienia finansowe

W każdym przypadku państwo organizujące opłaca zakwaterowanie, posiłki (lub diety) i inne udogodnienia udostępniane na miejscu, zaś państwo delegujące pokrywa koszty podróży i wynagrodzenia zaangażowanych członków oddziału. W wyjątkowych przypadkach oddośne punkty NFIP mogą dokonać innych uzgodnień. Uzgodnienia te należy doprecyzować w protokole rozmieszczenia oddelegowanych oddziałów policji dostępnym na portalu internetowym NFIP.

Obowiązki policji państwa organizującego

Policja państwa organizującego stwarza najważniejszym członkom oddelegowanego oddziału policji możliwość zapoznania się z organizacją działań policji w tym państwie lub w mieście(miastach), w którym(-ych) odbywa się impreza, oraz zapoznania się z położeniem stadionu, a także stwarza możliwość poznania dowódcy(-ów) operacyjnego w mieście(miastach), w którym(-ych) odbywa się impreza, w dniu(-ach) meczu.

- w przypadku turniejów międzynarodowych odbywa się to co najmniej na miesiąc przed turniejem (np. w formie warsztatów lub seminariów z udziałem najważniejszych członków oddelegowanego oddziału policji).
- w przypadku pojedynczych meczów międzynarodowych – na kilka dni przed meczem.

Asystowanie oddelegowanemu oddziałowi policji

Zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim członkom oddelegowanego oddziału policji jest kwestią nadrzędną i uwzględnia się ją we wszystkich ocenach ryzyka przeprowadzanych przez policję państwa organizującego i państwa delegującego dotyczących rozmieszczenia policji.

Członkowie oddelegowanego oddziału policji, w szczególności oficer łącznikowy, koordynator działań oraz funkcjonariusze operacyjni (zob. niżej) współpracują z funkcjonariuszami lokalnej policji (zwanymi przewodnikami), którzy sami powinni być aktywnymi funkcjonariuszami policji, w miarę możliwości z doświadczeniem w zabezpieczeniu meczów piłki nożnej we własnym mieście lub kraju, znającymi miejsce meczu i potencjalne obszary ryzyka.

Przewodnicy:

- muszą zostać uwzględnieni w krajowej/lokalnej operacji zabezpieczenia i mieć możliwość przekazywania informacji pozwalających dowódcom operacyjnym policji na podejmowanie najważniejszych decyzji;
- muszą znać organizację, procedury i strukturę dowodzenia swojej policji;

⁽¹⁾ DECYZJA RADY 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

- podczas gdy asystują oddelegowanemu oddziałowi policji, nie zleca się im monitorowania własnych kibiców stwarzających zagrożenie;
- powinni przejść instruktaż na temat: operacji zabezpieczania prowadzonej przez państwo organizujące, swoich własnych obowiązków oraz zadań, których wykonania oczekuje się od członków oddelegowanego oddziału policji;
- będą odpowiadać za bezpieczeństwo oddelegowanego oddziału policji i zapewnienie kanału komunikacji z policją państwa organizującego;
- powinni zostać rozmieszczeni przy oddelegowanym oddziale policji na czas trwania operacji; umożliwi to wypracowanie skutecznych kontaktów roboczych;
- podczas pracy z oddelegowanym oddziałem policji posługują się wcześniej uzgodnionym, znanym obu stronom językiem.

Skład i zadania oddelegowanego oddziału policji

Skład oddelegowanego oddziału policji umożliwia udzielanie wsparcia operacji zabezpieczania prowadzonej przez państwo organizujące; wsparcie to polega na przykład na:

1. dokonywaniu bieżącej dynamicznej oceny ryzyka (zob. dodatek 1) i przekazywaniu jej policji państwa organizującego (zob. dodatek 1);
2. komunikowaniu się i interakcjach z przyjezdnymi kibicami;
3. gromadzeniu danych wywiadowczych i materiału dowodowego w imieniu policji państwa organizującego lub na własne potrzeby – jeżeli pozwalają na to krajowe przepisy państwa organizującego i pod warunkiem udzielenia zgody przez to państwo.

W zależności od dokładnego charakteru wsparcia, które ma być udzielane, w skład delegacji mogłyby wchodzić następujące osoby:

1. **Szef delegacji** odpowiadający za oddelegowany oddział policji ze względu na pełnioną funkcję i stopień w hierarchii;
2. **Oficer łącznikowy** (może być ich wielu, jeżeli tak postanowią odnośne punkty NFIP) odpowiadający w szczególności za wymianę informacji między państwem pochodzenia a państwem organizującym;
3. **Koordynator działań** odpowiadający za koordynowanie prac oddelegowanych funkcjonariuszy policji;
4. **Funkcjonariusze operacyjni** (po cywilnemu lub w mundurze) wykonujący zadania w zakresie monitoringu kibiców, łączności z kibicami, eskortowania oraz inne zadania;
5. **Rzecznik / oficer prasowy**. Szef oddelegowanego oddziału policji może, w stosownych przypadkach, występować w charakterze rzecznika lub dysponować własnym oficerem prasowym.

Główne zadania:

Oficer łącznikowy i/lub koordynator działań

Wyznaczenie oficera łącznikowego i/lub koordynatora działań powinno umożliwić skuteczną wymianę informacji między organami państwa delegującego a organami państwa organizującego w związku z pojedynczym meczem piłki nożnej lub turniejem.

Możliwe jest pełnienie obu tych ról przez jednego funkcjonariusza. O tym, czy jest to właściwe, decydują policja państwa organizującego i policja państwa delegującego po uzgodnieniach, które dokonywane są każdorazowo przed rozmieszczeniem policji w państwie będącym organizatorem.

Oficer łącznikowy / koordynator działań musi charakteryzować się co najmniej:

- dobrą praktyczną znajomością niniejszego podręcznika;

- wiedzą na temat wymaganych procedur ułatwiających międzynarodową wymianę informacji;
- zdolnością do skutecznego reprezentowania swojego kraju i pełnienia roli łącznika ze służbami policji państwa organizującego (wymagane są: umiejętność dyplomatycznego zachowania, pewność siebie i niezależność oraz zdolność do komunikowania się we wcześniej uzgodnionym, znanym obu stronom języku);
- znajomość sytuacji własnego kraju, jeżeli chodzi o akty przemocy i zakłócenia porządku związane z meczami piłki nożnej.

Główne zadania oficera łącznikowego / koordynatora działań można podsumować w następujący sposób:

- gromadzenie informacji / danych wywiadowczych i przekazywanie ich między własnym oddziałem a policją państwa organizującego / lokalną policją;
- zapewnianie skutecznego rozmieszczenia funkcjonariuszy operacyjnych (w mundurze lub po cywilnemu), tak by mogli odegrać integralną rolę w działaniach związanych z imprezą prowadzonych przez policję państwa organizującego;
- dostarczanie w odpowiednim czasie precyzyjnych wskazówek dowódcy policji państwa organizującego / dowódcy lokalnej policji.

Podczas międzynarodowych turniejów najbardziej prawdopodobnym miejscem pracy oficera łącznikowego jest jedno- lub dwunarodowe Policyjne Centrum Koordynowania Informacji (PICC), a miejscem pracy koordynatora działań może być lokalne centrum informacji na obszarze, na którym mecz ma zostać rozegrany. W przypadku pojedynczych meczów mogą zostać skierowani do punktu NFIP państwa organizującego lub innego właściwego miejsca.

W przypadku pojedynczego meczu oficer łącznikowy / koordynator działań ściśle współpracuje z policją miasta organizującego.

Aby oficerowie łącznikowi / koordynatorzy działań skutecznie wypełniali swoje funkcje, policja państwa organizującego zapewnia im odpowiedni sprzęt.

Funkcjonariusze operacyjni

Odpowiednio zrównoważone rozmieszczenie oddelegowanych funkcjonariuszy operacyjnych – w mundurach lub po cywilnemu (czyli funkcjonariuszy prowadzących monitoring kibiców) – może:

- zostać wykorzystane przez policję państwa organizującego jako środek interakcji z przyjezdnymi kibicami służący pomocą przy zarządzaniu tłumem;
- pomóc w zmniejszeniu anonimowości w tłumie kibiców stwarzających zagrożenie, a także w zmniejszeniu ich zdolności do podlegania do aktów przemocy lub zakłóceń porządku lub ich zdolności do udziału w tych aktach przemocy lub zakłóceniach porządku bez dalszych konsekwencji.

Funkcjonariusze operacyjni powinni mieć doświadczenie w zabezpieczaniu meczów piłki nożnej we własnym kraju.

Funkcjonariusze ci:

- dysponują umiejętnościami skutecznego komunikowania się (w stosownych przypadkach) w celu wywierania wpływu na zachowanie kibiców i mają doświadczenie w tym zakresie; i/lub
- są specjalistami w zakresie zachowania kibiców z ich kraju i w zakresie potencjalnych zagrożeń przez nich stwarzanych; oraz
- są w stanie podczas imprezy skutecznie informować dowódców policji państwa organizującego – za pośrednictwem oficera łącznikowego / koordynatora działań – o zagrożeniach, jakie ci kibice mogą stwarzać w danym miejscu i czasie.

Członkowie oddelegowanych oddziałów policji powinni być w stanie przekazywać pozytywne i negatywne informacje odnoszące się do ich drużyny i kibiców. Umożliwi to dowódcom policji państwa organizującego podejmowanie wyważonych decyzji co do konieczności podjęcia interwencji lub sprzyjania legalnym zachowaniom kibiców.

Należy podkreślić, że oddelegowani funkcjonariusze operacyjni pełnią zasadniczo funkcję doradczą, a nie operacyjną czy decyzyjną.

Z zastrzeżeniem uzyskania zgody państwa organizującego, oddelegowani funkcjonariusze operacyjni mogą także zostać rozmieszczeni w celu gromadzenia danych wywiadowczych / materiału dowodowego – z zastosowaniem uzgodnionego sprzętu – na potrzeby policji państwa organizującego lub do celów ścigania w ich własnym państwie.

ROZDZIAŁ 3

Współpraca sił policyjnych podczas imprezy sportowej

Należy w jak największym stopniu korzystać ze wsparcia i z wartości dodanej, jaką w operacje policji państwa organizującego może wnieść oddelegowany oddział policji.

Oddelegowany oddział policji należy poinformować o operacyjnym planie organizacji imprezy przygotowanym przez policję państwa organizującego (w tym o zasadach zarządzania tłumem i stopniu tolerancji wobec określonych zachowań). Oddział ten należy w pełni włączyć w operację policji państwa organizującego (i umożliwić mu uczestnictwo w odprawie przed meczem i w składaniu raportów po nim).

Jeśli chodzi o używane języki, zainteresowane kraje powinny z wyprzedzeniem dokonać odpowiednich ustaleń.

Policja państwa organizującego oraz oddelegowany oddział policji na bieżąco informują własny punkt NFIP o rozwoju wydarzeń podczas operacji, a w terminie 7 dni po meczu składają mu stosowne sprawozdanie.

O ile nie dokonano konkretnych ustaleń z szefem oddelegowanego oddziału policji, jego członkowie są chronieni przed mediami.

Oddelegowany oddział policji powinien zawsze dbać o to, by jego działania niepotrzebnie nie narażały na szwank bezpieczeństwa innych osób ⁽¹⁾.

W nagłych przypadkach (np. gdy bezpośrednio zagrożone jest fizyczne bezpieczeństwo funkcjonariusza) lub jeżeli obie strony ustalą tak ze względów taktycznych, oddelegowany funkcjonariusz bez umundurowania korzysta z opisanych w dodatku 3 standardowych odblaskowych, wyróżniających się kamizelek identyfikacyjnych przeznaczonych dla oddelegowanych oddziałów policji. Każdy z oddelegowanych funkcjonariuszy zabiera taką kamizelkę w zagraniczne podróże służbowe.

Siły policyjne państwa organizującego – w porozumieniu z organizatorami meczu – w stosownym przypadku zapewniają oddelegowanemu oddziałowi policji dostęp do stadionu i akredytację (miejsca siedzące nie są konieczne), by oddział ten mógł skutecznie wypełniać swoje zadania. Na odprawie(-wach) przed meczem należy o tym poinformować siły porządkowe oraz pozostały personel odpowiedzialny za bezpieczeństwo.

Państwa, które zgodnie z prawem mogą nie dopuścić do podróży zagranicznej kibiców stwarzających zagrożenie, powinny zastosować wszelkie niezbędne środki, by cel ten skutecznie zrealizować, i powinny poinformować o tym państwo organizujące. Każde państwo powinno zastosować wszelkie możliwe środki, by uniemożliwić swoim obywatelom zakłócanie porządku publicznego w innym państwie lub próby organizacji takiego zakłócenia.

Policja państwa organizującego powinna postarać się o wystarczającą liczbę tłumaczy ustnych posługujących się językiem przyjezdnych kibiców. Można by wtedy nie obciążać tym zadaniem oddelegowanych oddziałów policji, ale pozwolić im zająć się właściwymi zadaniami operacyjnymi. Tłumacze mogą również pomagać w komunikacji między policją państwa organizującego a oddelegowanym oddziałem policji.

ROZDZIAŁ 4

Współpraca policji z organizatorem

SEKCJA 1

Rola organizatora

Organizatorzy międzynarodowych meczów piłki nożnej powinni dołożyć wszelkich starań w celu zapewnienia bezpieczeństwa i skutecznego zarządzania tłumem na stadionie przed meczem, w trakcie jego trwania i po jego zakończeniu, tak aby policja mogła jak najefektywniej pełnić swoją rolę.

⁽¹⁾ Zob. art. 21 i 22 decyzji Rady o konwencji z Prüm poświęcony odpowiedzialności cywilnej i karnej.

Skuteczność strategii organizacyjnej podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej zależy w pierwszej kolejności od skoordynowanego podejścia wszystkich zaangażowanych stron. Usilnie zachęca się zatem organizatora, zainteresowanych partnerów prywatnych, organy publiczne i policję do ścisłej współpracy.

Aby zminimalizować zagrożenia bezpieczeństwa, władze lub policja powinny postawić organizatorowi wymogi minimalne, które musi spełnić, by móc organizować międzynarodowe mecze piłki nożnej. W tym celu można użyć listy kontrolnej Rady Europy (zob. rozdział 9).

SEKCJA 2

Współpraca policji z organizatorem

Organizator powinien wyznaczyć osobę odpowiedzialną za bezpieczeństwo na stadionie (nazywaną „osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo”). Z osobą tą policja powinna ściśle współpracować.

Policja i organizacja odpowiedzialna za bezpieczeństwo na stadionie powinny współpracować, a w swoich działaniach nawzajem się uzupełniać – bez uszczerbku dla przypadających im obowiązków, kompetencji i zadań określonych prawem krajowym lub ustanowionych bądź wymienionych w pisemnym porozumieniu pomiędzy organizatorem a policją.

O ile prawo krajowe nie stanowi inaczej, w porozumieniu takim należy wskazać, jakie zadania przypadają organizatorowi, a jakie policji, i należy się skupić w szczególności na rolach: osoby odpowiedzialnej za bezpieczeństwo, dowódcy oddziału policyjnego, personelu odpowiedzialnego za bezpieczeństwo oraz funkcjonariuszy policji.

O ile prawo krajowe nie stanowi inaczej, w porozumieniu należy także wskazać:

- kto powinien tworzyć kordony przed wejściem i prowadzić przeszukiwanie;
- kto powinien odpowiadać za środki pozwalające monitorować i regulować przemieszczanie się tłumu oraz kto powinien podejmować decyzje o otwarciu lub zamknięciu bram lub bramek;
- w jaki sposób funkcjonariusze policji będą pomagać personelowi odpowiedzialnemu za bezpieczeństwo (lub odwrotnie) w zapobieganiu problemom lub postępowaniu z osobami sprawiającymi kłopoty;
- kto i w jakiej sytuacji decyduje o rozpoczęciu meczu z opóźnieniem (zwykle organizator z powodów bezpieczeństwa, a policja z powodu faktycznych bądź potencjalnych zakłóceń porządku publicznego);
- kto i w jakiej sytuacji decyduje o odwołaniu meczu i kto odpowiada za kontakt z sędzią;
- okoliczności, w jakich policja przejmuje kontrolę nad całością lub częścią stadionu, oraz procedurę przejmowania kontroli przez policję i ewentualnego odzyskiwania kontroli przez organizatora;
- kto i w jakiej sytuacji kieruje ewakuacją stadionu i nadzoruje tę czynność;
- kto informuje służby ratunkowe o incydencie wymagającym lub mogącym wymagać ich obecności;
- kto uruchamia opracowane przez organizatora procedury awaryjne.

ROZDZIAŁ 5

Współpraca policji z organami sądowymi i organami ścigania

Treść tego rozdziału należy interpretować w kontekście zróżnicowanej struktury i zróżnicowanych kompetencji organów sądowych i organów ścigania w państwach członkowskich.

Ścisła współpraca policji z organami sądowymi i organami ścigania może przynieść istotne korzyści zarówno w przypadku pojedynczych meczów, jak i turniejów.

Państwo organizujące dysponuje autonomią i jurysdykcją do zajmowania się domniemanymi czynami zabronionymi związanymi z imprezą, a policja i inne organy państw członkowskich oraz właściwe organy UE (np. Eurojust) mają za zadanie służyć pomocą i wsparciem organom sądowym i organom ścigania państwa organizującego.

Wszystkie państwa członkowskie powinny dopilnować, by można było szybko i odpowiednio zająć się czynem zabronionym związanym z imprezą.

Policja państwa organizującego oraz inne organy powinny udzielić oddelegowanym oddziałom policji oraz przyjeźdnym kibicom informacji o miejscowych przepisach prawnych i/lub o procedurach karnych, cywilnych i administracyjnych, a także o maksymalnych karach za najpowszechniejsze czyny zabronione związane z piłką nożną.

W stosownych przypadkach należy na potrzeby wszystkich międzynarodowych meczów piłki nożnej w pełni korzystać z obowiązujących wielostronnych porozumień o wzajemnej pomocy prawnej; państwo organizujące może także zawrzeć dwustronne porozumienie z innym państwem o ściślejszej pomocy prawnej przed imprezą sportową, w trakcie jej trwania i po jej zakończeniu.

Punkt NFIP państwa(państw) udzielającego(-cych) wsparcia powinien udzielić punktowi NFIP państwa organizującego informacji:

- o wszelkich możliwościach prawnych, którymi dysponuje (np. zakaz wstępu na mecz / zakaz opuszczania kraju), by nie pozwolić kibicom stwarzającym zagrożenie na udział w imprezie;
- o możliwościach, jakie przysługują – zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym – oddelegowanemu oddziałowi policji lub innemu właściwemu podmiotowi (np. oddelegowanym prokuratorom łącznikowym) w ramach dwustronnych porozumień między zaangażowanymi państwami w przypadku gromadzenia materiału dowodowego w związku z czynami zabronionymi, które są związane z meczami piłki nożnej i które popełnili przyjeźdni kibice;
- o tym, jakie czyny zabronione popełnione w państwie organizującym można ścigać w państwie udzielającym wsparcia (po powrocie sprawcy).

Państwo organizujące może zwrócić się do innych państw o oddelegowanie na czas imprezy prokuratora / sędziego łącznikowego lub przedstawiciela innego organu dysponującego kompetencjami prokuratorskimi.

Zaleca się, by odpowiedni podmiot organizujący – zgodnie z prawem krajowym, w tym prawem o ochronie danych – dostarczył oddelegowanemu oddziałowi policji lub właściwemu podmiotowi (np. oddelegowanym prokuratorom łącznikowym) informacji, które na temat obywateli ich krajów znajdują się w rejestrze karnym, rejestrach sądowych oraz raportach policyjnych czy dochodzeniowych, w tym w kartotece aresztowanych.

W ramach rozwiązania alternatywnego państwo udzielające wsparcia może postanowić, że prokurator / sędzia łącznikowy lub przedstawiciel innego organu dysponującego kompetencjami prokuratorskimi będzie dostępny na wezwanie i gotowy udać się do państwa organizującego, lub może wyznaczyć określonego prokuratora / sędziego łącznikowego lub przedstawiciela innego organu dysponującego kompetencjami prokuratorskimi do kontaktów z podmiotem organizującym.

W ramach zakresu zastosowania prawodawstwa krajowego wpierający(-ce) punkt(y) NFIP stara(ją) się niezwłocznie odpowiadać na wnioski o dalsze informacje na temat aresztowanych osób, np. na temat wcześniejszych wyroków skazujących, w tym czynów zabronionych związanych z meczami piłki nożnej.

Sprawę wszelkich kosztów związanych z delegowaniem prokuratorów / sędziów łącznikowych lub przedstawicieli innych organów dysponujących kompetencjami prokuratorskimi do państwa organizującego należy rozstrzygnąć w porozumieniu dwustronnym.

Państwo organizujące zapewni oddelegowanym prokuratorom/sędziom lub przedstawicielom innych organów dysponujących kompetencjami prokuratorskimi niezbędne środki komunikacji i inne udogodnienia.

ROZDZIAŁ 6

Współpraca policji z kibicami

Kontakty policji z grupami kibiców na szczeblu krajowym i lokalnym mogą się w znacznej mierze przyczynić do minimalizacji zagrożeń dla bezpieczeństwa na międzynarodowych meczach piłki nożnej. Współpraca ta może jednak zostać narażona na szwank, jeżeli zaistnieje wrażenie, że przedstawiciele kibiców pracują w imieniu policji i np. przekazują dane osobowe.

Policja i pozostałe organy państwa organizującego powinny brać pod uwagę potencjalne korzyści związane z inicjatywami, którym przewodzą kibice, lub inicjatywami z nimi związanymi, takimi jak ambasadory kibiców, przedsięwzięcia kibiców oraz ich przedstawiciele lub osoby kontaktowe.

Oddelegowane oddziały policji i przedstawiciele kibiców mogą pomóc w pilnowaniu, by policja państwa organizującego była świadoma charakteru i kultury kibiców przyjezdnych. Należy brać to pod uwagę przy opracowywaniu przez policję państwa organizującego dynamicznej oceny ryzyka.

Bieżąca współpraca i komunikacja między policją a grupami kibiców może także przyczynić się do stworzenia podstawy bezpiecznej i przyjaznej atmosfery dla wszystkich kibiców; może także stworzyć kanał przekazywania istotnych informacji takich jak informacje o podróżowaniu, drogach dojazdowych do stadionu, obowiązujących przepisach prawa oraz poziomach tolerancji różnych zachowań. Współpraca ta może także obejmować zapewnienie łatwo dostępnego punktu kontaktowo-informacyjnego, do którego kibice mogą kierować swoje zapytania.

Stosowanie tej metody okazało się pomocne w propagowaniu samodyscypliny wśród kibiców i ułatwianiu wczesnej i odpowiedniej interwencji w przypadku pojawiających się problemów lub zagrożeń dla bezpieczeństwa.

ROZDZIAŁ 7

Strategia komunikacyjna i medialna

Strategia komunikacyjna

Sprawna i przejrzysta strategia komunikacyjna jest integralną częścią udanej koncepcji bezpieczeństwa i ochrony meczów piłki nożnej, turniejów i innych imprez sportowych o wymiarze międzynarodowym.

Organy ścigania państw organizujących powinny zatem ściśle współpracować z podmiotami rządowymi i lokalnymi, organami/organizatorami imprez piłki nożnej, środkami przekazu i grupami kibiców przy opracowywaniu i przekazywaniu kompleksowej strategii komunikacyjnej dla wielu podmiotów.

Skuteczna strategia medialna obejmująca wiele podmiotów jest niezwykle ważnym aspektem każdej strategii komunikacyjnej, jako że przekazuje ona wszystkim stronom, a zwłaszcza kibicom przyjezdnym, ważne informacje – na temat podróży, dróg dojazdowych do stadionu, obowiązujących przepisów prawa i poziomu tolerancji dla różnych zachowań.

Głównym jej celem powinno być podtrzymywanie pozytywnego wizerunku imprezy wśród kibiców miejscowych i przyjezdnych, w społecznościach lokalnych, wśród ogółu społeczeństwa i osób uczestniczących w operacjach z zakresu bezpieczeństwa i ochrony. Może to pomóc w wytworzeniu przyjaznej atmosfery dla wszystkich uczestników i odegrać ważną rolę w minimalizacji zagrożeń dla bezpieczeństwa.

Strategia medialna

Strategia medialna stosowana przez policję (i inne podmioty) powinna służyć co najmniej:

- przekazywaniu informacji w sposób proaktywny, otwarty i przejrzysty;
- przekazywaniu informacji o przygotowaniach z zakresu bezpieczeństwa i ochrony w sposób spokojny i pozytywny;
- przekazywaniu zamiarów policji polegających na niezakłócaniu pozytywnych działań kibiców;
- dawaniu do zrozumienia, jakie rodzaje zachowań nie będą tolerowane przez policję.

Policja powinna ściśle współpracować z podmiotami rządowymi i lokalnymi, organami i organizatorami imprez piłki nożnej oraz, w stosownych przypadkach, z grupami kibiców przy tworzeniu i przekazywaniu obejmującej wiele podmiotów strategii medialnej, która:

- aktywnie propaguje pozytywny wizerunek imprezy;
- zapewnia wyraźny podział obowiązków między policją a podmiotami partnerskimi w zakresie tego, kto w głównej mierze odpowiada za kontakty z mediami dotyczące różnych aspektów bezpieczeństwa i ochrony (i innych aspektów);
- zapewnia wspólne podstawowe dane i informacje dla wszystkich rzeczników policji i podmiotów partnerskich (materiały informacyjne powinny być regularnie aktualizowane, tak by uwzględniały powracające tematy lub kwestie, oraz pojawiające się zagrożenia lub wydarzenia);
- pilnuje, by do mediów lub Internetu w okresie przed rozpoczęciem imprezy, w jej trakcie i po jej zakończeniu regularnie przekazywane były informacje oparte na faktach;

- umożliwiała przeprowadzanie regularnych sesji informacyjnych dla prasy/mediów;
- uwzględniała potrzeby/zainteresowania różnych rodzajów dziennikarzy/mediów.

ROZDZIAŁ 8

Spotkania unijnych ekspertów z dziedziny piłki nożnej

Zdecydowanie zaleca się, aby każda prezydencja zorganizowała spotkanie ekspertów poświęcone następującym kwestiom:

- zaleceniom wymienionym w rozdziałach 1–7;
- nowym tendencjom/wydarzeniom dotyczącym zachowania kibiców;
- międzynarodowym powiązaniom między grupami kibiców;
- wymianie sprawdzonych rozwiązań z zakresu działań policyjnych;
- wszelkim innym zagadnieniom leżącym w sferze zainteresowania.

Zebrani eksperci UE z dziedziny piłki nożnej mogą zlecić podgrupom ekspertów analizę pojawiających się problemów w zakresie bezpieczeństwa związanych z meczami piłki nożnej i sformułowanie stosownych zaleceń.

Prezydencja przedstawia Radzie sprawozdanie z wyników posiedzenia. Sprawozdanie to zastępuje roczny kwestionariusz dotyczący chuligaństwa futbolowego wymagany na podstawie dokumentu 8356/01 ENFOPOL 40.

ROZDZIAŁ 9

Wykaz odnośnych dokumentów dotyczących ochrony i bezpieczeństwa meczów piłki nożnej

SEKCJA 1

Wykaz dokumentów uprzednio przyjętych przez Radę UE

1. Zalecenie Rady z dnia 30 listopada 1993 r. dotyczące odpowiedzialności organizatorów imprez sportowych.
2. Zalecenie Rady z dnia 1 grudnia 1994 r. dotyczące bezpośredniej, nieformalnej wymiany informacji z państwami Europy Środkowej i Wschodniej w dziedzinie międzynarodowych imprez sportowych (sieć osób wyznaczonych do kontaktów).
3. Zalecenie Rady z dnia 1 grudnia 1994 r. dotyczące wymiany informacji związanych z międzynarodowymi imprezami sportowymi i spotkaniami (sieć osób wyznaczonych do kontaktów).
4. Zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 1996 r. dotyczące wytycznych w sprawie zapobiegania zakłóceniom porządku związanym z meczami piłki nożnej i ograniczania występowania takich zakłóceń porządku z załączonym standardowym formatem wymiany informacji policyjnych o chuliganach piłkarskich (Dz.U. C 131 z 3.5.1996, s. 1).
5. Wspólne działanie z dnia 26 maja 1997 r. dotyczące współpracy w zakresie prawa, ładu i bezpieczeństwa (Dz.U. L 147 z 5.6.1997, s. 1).
6. Rezolucja Rady z dnia 9 czerwca 1997 r. dotycząca zapobiegania chuligaństwu futbolowemu i ograniczania występowania tego zjawiska poprzez wymianę doświadczeń, zakaz wstępu na stadiony i poprzez politykę medialną (Dz.U. C 193 z 24.6.1997, s. 1).
7. Rezolucja Rady z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie podręcznika dotyczącego międzynarodowej współpracy policyjnej oraz środków w zakresie zapobiegania aktom przemocy i zakłócaniu porządku i kontrolowania takich zjawisk związanych z międzynarodowymi meczami piłki nożnej (Dz.U. C 196 z 13.7.1999, s. 1).
8. Rezolucja Rady z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie podręcznika zawierającego zalecenia dla międzynarodowej współpracy policyjnej oraz dotyczącego środków w zakresie zapobiegania aktom przemocy i zakłócaniu porządku publicznego i kontrolowania takich zjawisk związanych z międzynarodowymi meczami piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego (Dz.U. C 22 z 24.1.2002, s. 1).

9. Decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz.U. L 121 z 8.5.2002, s. 1).
10. Rezolucja Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie wprowadzania przez państwa członkowskie zakazu wstępu na obiekty sportowe, na których odbywają się mecze piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz.U. C 281 z 22.11.2003, s. 1).
11. Rezolucja Rady z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie podręcznika zaleceń w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego (Dz.U. C 322 z 29.12.2006, s. 1–39).
12. Decyzja Rady z dnia 12 czerwca 2007 r. zmieniająca decyzję 2002/348/WSiSW dotyczącą bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 76–77).

SEKCJA 2

Wykaz dokumentów uprzednio przyjętych przez stały komitet Europejskiej konwencji dotyczącej przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej (Rada Europy)

1. Europejska konwencja w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej.
2. Zalecenie (1999) 1 dotyczące działań porządkowych.
3. Zalecenie (1999) 2 o usuwaniu ogrodzeń na stadionach.
4. Zalecenie (2001) 6 Komitetu Ministrów dla państw członkowskich dotyczące zapobiegania przypadkom rasizmu, ksenofobii i nietolerancji rasowej w sporcie.
5. Zalecenie (1989) 1 dotyczące wytycznych w sprawie sprzedaży biletów.
6. Zalecenie (2002) 1 dotyczące wytycznych w sprawie sprzedaży biletów na międzynarodowe mecze piłki nożnej.
7. Zalecenie (2003) 1 dotyczące roli odgrywanej przez środki społeczne i edukacyjne w zapobieganiu przemocy w sporcie oraz podręcznik na temat zapobiegania przemocy w sporcie.
8. Zalecenie (2008) 1 dotyczące listy kontrolnej środków, jakie powinni podjąć organizatorzy zawodowych imprez sportowych oraz organy publiczne.
9. Zalecenie (2008) 2 dotyczące pracy przyjezdnych służb porządkowych.
10. Zalecenie (2008) 3 dotyczące wykorzystywania urządzeń pirotechnicznych na imprezach sportowych.
11. Zalecenie (2009) 1 dotyczące wykorzystywania trybun publicznych na imprezach sportowych na wielką skalę.
12. Zalecenie dotyczące zasad gościnności przy organizowaniu imprez sportowych (nieukończone).

*Dodatek 1***Dynamiczna ocena ryzyka i zarządzanie tłumem**

Uwzględniając:

- dokument 8241/05 ENFOPOL 40 dotyczący dynamicznej oceny ryzyka w kontekście międzynarodowych meczów piłki nożnej;
- dokument 8243/05 ENFOPOL 41 dotyczący działań taktycznych policji służących utrzymywaniu porządku publicznego w związku z międzynarodowymi meczami piłki nożnej;
- doświadczenia zdobyte podczas Euro 2004 i kolejnych turniejów;
- ocenę metody działania policji – stosowanej podczas imprezy Euro 2008 – znanej powszechnie jako podejście 3D (dialog, deeskalacja i determinacja);

do oceny zagrożenia dla bezpieczeństwa i ochrony przed rozpoczęciem imprezy sportowej, w jej trakcie i po jej zakończeniu należy stosować następujące ustalenia:

Główne zasady

W bieżącym rozeznaniu skutecznego zarządzania tłumem podkreśla się znaczenie:

- podtrzymywania wśród tłumu przekonania, że metody działania policji są właściwe;
- unikania stosowania siły wobec tłumu jako całości, gdy jedynie mniejszość stanowi zagrożenie dla porządku publicznego;
- metody taktycznej działań policji polegającej na niezwracaniu na siebie uwagi lub metody „stopniowanej”, która zwiększa zdolność policji do komunikacji, prowadzenia dialogu i do dynamicznej oceny ryzyka.

Ułatwianie

- podejście strategiczne powinno mieć charakter prewencyjny, z zastosowaniem interwencji o niskim poziomie widoczności, nie zaś interwencji represyjnej;
- ważne jest, by na każdym etapie danej operacji strategia i taktyka policji uwzględniały właściwe intencje kibiców i ich nie utrudniały, o ile mają one pokojowy charakter (np. celebrowanie tożsamości i kultury, bezpieczne podróżowanie do obiektu i bezpieczny wyjazd z niego);
- jeżeli konieczne jest nałożenie ograniczeń na zachowania kibiców, ważne jest, by przekazać tym kibicom przyczynę podjęcia działań policyjnych oraz alternatywne, przewidziane przez policję sposoby realizacji uzasadnionych celów.

Równowaga

- podczas każdej imprezy z udziałem tłumu poziomy zagrożenia porządku publicznego mogą się gwałtownie zmieniać;
- ważne jest, by istniała równowaga między metodą rozmieszczenia sił policyjnych a poziomem, źródłami i charakterem zagrożenia w punkcie zetknięcia policji i tłumu;
- ważne jest, by działania policyjne były stopniowane i mogły zmieniać się bezpośrednio w reakcji na charakter i poziom pojawiającego się i zmniejszającego się zagrożenia;
- gdy osiągnięta zostanie równowaga, większość osób w tłumie będzie bardziej skłonna postrzegać działania policji jako właściwe, a mniej skłonna popierać osoby dążące do konfrontacji i przyłączać się do nich;
- zatem by wspomóc zmniejszenie prawdopodobieństwa wystąpienia incydentów oraz ich skali, niezwykle ważne jest, by oceny ryzyka były dokładne i zawsze stanowiły podstawę taktyki policji.

Rozróżnienie

- bezkrytyczne stosowanie siły może wpłynąć na powszechną eskalację poziomu zakłóceń porządku publicznego wskutek interakcji z dynamiką tłumu;
- rozróżnienie między poszczególnymi kibicami, którzy faktycznie stwarzają zagrożenie, a pozostałymi jest kwestią, która musi być uwzględniona w każdej decyzji strategicznej i taktycznej dotyczącej kontroli tłumu (tj. szkolenie, planowanie, odprawa i metody operacyjne);

- nie należy podejmować działań wobec całego tłumu ludzi, którzy akurat się w danym miejscu znajdują, chyba że istnieją dowody na to, że wszyscy wspólnie starają się doprowadzić do zakłócenia porządku.

Dialog

- ważne jest, aby aktywnie komunikować się z kibicami. Najlepiej do tego zadania nadają się funkcjonariusze policji o dobrych zdolnościach komunikacyjnych;
- należy się skupić na stworzeniu przyjaznej atmosfery i zapobieganiu możliwości powstania konfliktu;
- to podejście może pomóc w gromadzeniu informacji cechujących się wysoką jakością i dotyczących zamiarów kibiców, ich punktów widzenia, obaw i drażliwych kwestii oraz innych informacji związanych z potencjalnym zagrożeniem;
- pozwala on również policji informować o obawach dotyczących zachowania kibiców, zagrożeniach, na jakie policjanci mogą zostać narażeni, oraz rozwiązaniach pojawiających się problemów;

Modele sprawdzonych rozwiązań

Przed imprezą

Ocena ryzyka powinna uwzględniać:

- kulturę grupy kibiców, którzy mają być kontrolowani (np. charakterystyczne zachowanie, motywacje i zamiary);
- czynniki, które prawdopodobnie wpłyną na zagrożenie, np. działania innych grup (takich jak kibice przeciwnej drużyny lub społeczności lokalne), drażliwe kwestie, historia i wszystkie inne szczególnie ważne kwestie (daty, miejsca, sposoby działania, symbole);
- wszelkie czynniki, które prawdopodobnie wpłyną na zachowanie lub zagrożenie stwarzane przez takich kibiców albo grupy, które postrzega się jako groźne dla porządku publicznego.

Należy ustalić granice tolerancji dla określonych zachowań i w trybie priorytetowym poinformować o nich organizacje kibiców. Należy zwrócić uwagę na to, aby zachęcać kibiców do gromadzenia się w bezpiecznych/kontrolowanych miejscach (np. w strefie dla fanów).

Te informacje i dane dotyczące konkretnych sytuacji powinny umożliwić przewidzenie, które sytuacje cechować się będą normalnym a które podwyższonym poziomem zagrożenia dla porządku publicznego, a także pozwolić na rozróżnienie tych sytuacji.

Ważne jest, aby wyraźnie rozróżnić zagrożenia odnośnie do konkretnych rodzajów incydentów, takich jak problemy z utrzymaniem porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, przestępczość związana z imprezami masowymi i terroryzm.

Pierwszy kontakt

Poziom zagrożenia dla porządku publicznego nie ma wartości stałej – ma on charakter dynamiczny i może szybko fluktuować w zależności od okoliczności. Poziomy zagrożenia należy zatem na bieżąco monitorować i odpowiednio oceniać.

W tym celu:

- policja powinna nawiązywać pogłębione pozytywne relacje interpersonalne z kibicami (postawa pozbawiona agresji, uśmiech, praca w parach lub w małych grupach w normalnych mundurach, praca na szeroko rozstawionych pozycjach w sąsiedztwie lub wewnątrz tłumu, wyrażanie zgody na zdjęcia itd.);
- jeżeli nie istnieje bariera językowa, funkcjonariusze powinni podejmować próby porozumienia z kibicami, aby uzyskać informacje o ich postawie, zamiarach, obawach, drażliwych kwestiach i innych kwestiach dotyczących ich zachowania;
- jednostki interwencyjne (tj. oddziały prewencji) posiadające sprzęt i pojazdy ochronne itd.) powinny znajdować się w dyskretnym miejscu, chyba że rozwój wypadków wymusza zastosowanie bardziej siłowej interwencji.

Pomoże to policji państwa organizującego zebrać informacje i przekazać decyzje dowództwa w odniesieniu do rozmieszczenia taktycznego w oparciu o ciągłą ocenę ryzyka dokonywaną na bieżąco.

Wzrost zagrożenia

W przypadku rozpoznania okoliczności stwarzających zagrożenie należy:

- poinformować osoby stwarzające zagrożenie o tym, że mogą spowodować podjęcie przez policję interwencji;

— w sytuacjach, gdy w incydent zaangażowani są kibice przyjezdni, oceny policji państwa organizującego powinny być potwierdzane przez oddelegowany oddział policji.

Jeżeli te środki nie pomogą rozwiązać problemu, może być wymagane dalsze użycie siły przez policję. Celem wprowadzenia policji do akcji na tym etapie jest zminimalizowanie dodatkowego zagrożenia, a zatem kluczowe jest, aby nie prowadzono działań powodujących eskalację napięcia (np. bezkrytyczne stosowanie siły). W przypadku stwierdzenia, że możliwy jest wzrost zagrożenia:

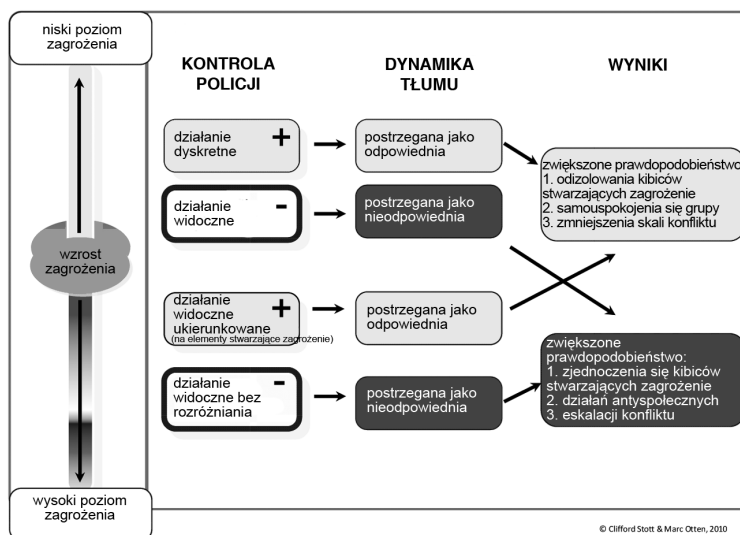
- należy wyraźnie poinformować oddziały interwencyjne wkraczające do akcji o osobach stwarzających zagrożenie i o charakterze tego zagrożenia, tak aby ewentualne rozwiązania siłowe zastosowano w sposób ukierunkowany;
- osobom niestwarzającym zagrożenia należy umożliwić opuszczenie miejsca wydarzeń lub należy dać grupie czas na samspokojenie się.

Deeskalacja

— po zakończeniu incydentu/incydentów, aktywność policji powinna zostać ponownie zmniejszona do odpowiedniego poziomu.

Po zakończeniu imprezy

— należy przeprowadzić dokładny debriefing i zarejestrować w punkcie NFIP wszystkie istotne informacje (np. na temat jakości informacji otrzymanych przed imprezą i po niej, zachowania kibiców i kontroli nad nimi, taktyk policji i egzekwowania poziomów tolerancji).



Dodatek 2

Termin realizacji zamówień dotyczących produktów i usług Europolu ⁽¹⁾

	Oficjalne zamówienie w Europolu
Wstępna ogólna ocena zagrożenia przestępczością zorganizowaną dotycząca imprezy (GTA)	D ⁽¹⁾ -12 miesięcy
Wstępna ogólna ocena zagrożenia terroryzmem dotycząca imprezy (GTTA)	D-12 miesięcy
Aktualizacje GTA lub GTTA	D-6 miesięcy
Szczegółowe oceny zagrożeń (określony rodzaj przestępczości)	D-6 miesięcy
Operacyjne wsparcie analityczne w ramach istniejących roboczych akt analitycznych Europolu	D-4 miesiące
Szkolenie w zakresie analizy strategicznej	D-8 miesięcy
Szkolenie w zakresie analizy operacyjnej	D-8 miesięcy
Specjalistyczne kursy szkoleniowe (określony rodzaj przestępczości)	D-6 miesięcy
Oficer łącznikowy Europolu na miejscu	D-12 miesięcy

⁽¹⁾ Data rozpoczęcia imprezy.

⁽¹⁾ Wsparcie Europolu dla państw członkowskich – większe międzynarodowe imprezy sportowe (dossier Europolu nr 2570-50r1)

Dodatek 3

Specyfikacje policyjnych kamizełek identyfikacyjnych oraz przykłady takich kamizełek

Jest to kamizelka (bez rękawów) wkładana przez głowę

Kolor: niebieski NATO

Kod koloru: Pantone 279C

Oznaczenia identyfikacyjne

Jeden wyraz: POLICE (tylko w języku angielskim) w obrysowanym polu umieszczony na środku kamizelki zarówno z przodu, jak i z tyłu.

Litery POLICE i obrys: Tło w kolorze Nato Blue.

Zarówno litery, jak i obrys pola mają być wykonane srebrną farbą świecącą.

Wymiary pola = 25 cm × 9 cm

Litery POLICE: Szerokość jednej litery = 1,3 cm
Wysokość = 7,5 cm

Przód kamizelki:

Na piersi po lewej stronie (nad polem POLICE): Flaga narodowa 10 cm x 7 cm wyszyta/naszyta lub w plastikowej kopercie.

Na piersi po prawej stronie (nad polem POLICE): Symbol UE 8 cm × 8 cm

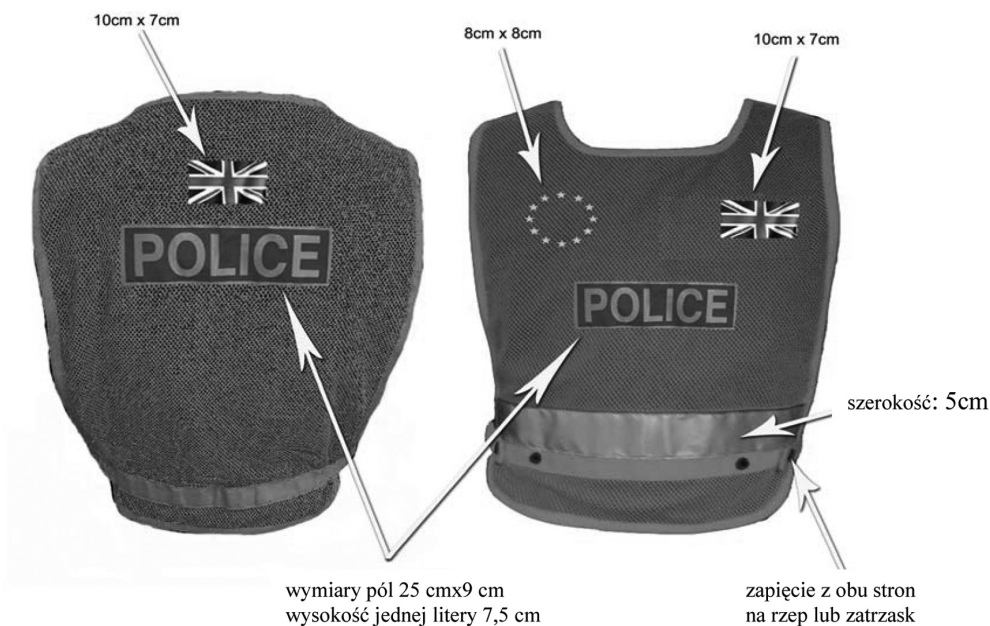
Pod polem POLICE powinien się znajdować pas o szerokości 5 cm wykonany srebrną farbą świecącą, przechodzący przez przednią część kamizelki.

Tył kamizelki:

Flaga narodowa nad polem POLICE: 10 cm × 7 cm.

Pod polem POLICE powinien się znajdować pas o szerokości 5 cm wykonany srebrną farbą świecącą, przechodzący przez tylną część kamizelki.

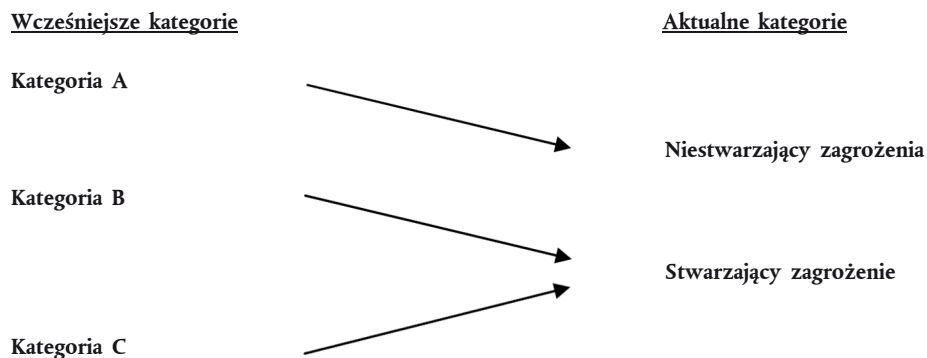
Kamizelkę powinna być spinana z obu stron za pomocą pasków z rzepami lub zatrzasków.



kod koloru: niebieski NATO
kod Pantone: 279C

Dodatek 4

Kategorie kibiców piłki nożnej

**Definicja kibica stwarzającego zagrożenie**

Osoba znana lub nieznaną, o której można sądzić, że stwarza ewentualne zagrożenie dla porządku publicznego lub przejawia zachowanie antyspołeczne – planowane lub spontaniczne – podczas imprezy piłkarskiej lub w związku z taką imprezą (zob. dynamiczna ocena ryzyka poniżej).

Definicja kibica niestwarzającego zagrożenia

Osoba znana lub nieznaną, o której można sądzić, że nie stwarza zagrożenia polegającego na planowanym lub spontanicznym stosowaniu przemocy lub zakłócaniu porządku bądź uczestniczeniu w takich sytuacjach podczas imprezy piłkarskiej lub w związku z taką imprezą.

LISTA KONTROLNA DOTYCZĄCA KIBICÓW STWARZAJĄCYCH ZAGROŻENIE

Elementy	Komentarze uzupełniające
PORZĄDEK PUBLICZNY	
Historyczne współzawodnictwo między klubami	
Przewidywane użycie przemocy	
Zachowanie rasistowskie	
Możliwość znalezienia się kibiców z zewnątrz w sektorze gospodarzy	
Wtargnięcie na boisko	
Problemy związane z alkoholem	
Użycie broni	
Znajomość taktyki policji	
Inne	
BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE	
Zagrożenie terrorystyczne	
Napięcia na tle politycznym/używanie transparentów	
Prawdopodobne użycie rac/ogni sztucznych	
Kibice przyjezdni bez biletów	
Bilety czarnorynkowe	
Inne	
DZIAŁALNOŚĆ PRZESTĘPCZA	
Fałszowane bilety	
Sprzedaż/używanie narkotyków	
Inne	